

Celoroční činnost

Display 2023

Výroční zpráva

termín a místo konání projektu

1. 1.–31. 12. 2023

telefon

+420732703207

web

www.display.cz

vstup

zdarma

adresa

Dittrichova 9/337, Praha 2, 120 00

e-mail

info@display.cz

otevírací doba

středa–neděle, 12–18 hodin

**realizační plán,
časový harmonogram projektu**

viz detailní popis projektu

personální zajištění

kurátoři/ kurátorky
projektu

Zbyněk Baladrán

Lukáš Likavčan

produkční zastřešení a provoz

Marie Neumannová

Eva Kratochvílová

technická produkce, účetnictví

Venuše Al Ali

public relations

Zuzana Markéta Macková

**grafický design a vizuální
identita**

Jan Novák, Jiří Macků

cílové skupiny

- široká odborná i laická veřejnost, zajímající se o události a dění v rozšířeném poli současného umění
- odborné umělecké publikum; umělci / umělkyně, kurátoři / kurátorky, teoretici / teoretičky umění, kulturní manažeři / manažerky a další kulturní producenti / producentky
- odborné publikum ze spřízněných oborů – humanitních věd, společenských věd, ekonomie aj.
- studenti/ studentky středních a vysokých škol
- komunity, lidé bez samozřejmého přístupu ke kultuře, zájmové a aktivistické skupiny

počet výstav

6 vlastních

0 převzatých

0 uvedených mimo vlastní prostory

0 vytvořených ve spolupráci s jinou institucí

velikost výstavních prostor

350 m²

Zpráva o projektu

O Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi je platformou aktivní v širším poli současného umění. Zajímá nás, jak můžeme skrze umělecký a jemu blízký výzkum přispět k pochopení složitostí světa, jednání aktérů/aktérek v něm a jejich vzájemným interakcím. Sami sebe vidíme jako výzkumníky a organizátory a naším přáním je hledat alternativy společenského soužití a možností spolupráce. Fyzický a virtuální prostor, jenž vytváříme, je prostorem pro interakci rozdílných pozic prostřednictvím umění. Tváří v tvář globálním procesům a společenským posunům, které viditelně, nebo skrytě mění podmínky lidských životů na zemi a jejich vzájemné vztahy, považujeme za nutné hledat nové formy aktivit a komunikace.

Display vstupuje do třetí dekády své existence. V průběhu dvaceti let je stálíci na pražské, české i mezinárodní umělecké scéně. I když prošel několika transformacemi (Display v letech 2001–2007, tranzitdisplay v letech 2007–2017 a Display – sdružení pro výzkum a kolektivní praxi od roku 2017 dále), dlouhodobě garantuje vysoce kvalitní, aktuální, mezinárodní a mezioborový program, který z pozice umělecké organizace propojuje variabilní umělecké, intelektuální, aktivistické a zkušenostní pozice.

Umění je východiskem našeho přemýšlení o světě, v naší práci nás ale zajímají jak výtvarná forma, tak kritické, společenské, ekonomické, politické či planetární konotace umělecké praxe. Zásadní je pro nás ohledávání a překračování tradičních výstavních a prezentačních formátů, experimentování s limity výstavy, systematické provázání intelektuální reflexe, uměleckých přístupů a žité společenské praxe. Naš výzkum je ukotven v krizích a tématech současnosti, jež definují život na zemi. Ve výstavním programu si zakládáme na dlouhodobých výzkumných liniích, které nám umožňují zkoumat jednotlivé problémy v delším horizontu a z různých úhlů, v živém programu zase vyvíjíme různé formáty pro rychlou reakci na aktuální dění. Od roku 2016 také vedeme interdisciplinární nakladatelský dům, v němž pravidelně spolupracujeme s různými uměleckými a vědeckými akademickými pracovišti. Knihy z něj jsou dostupné v české i slovenské distribuci. Témata knih korespondují se zájmy programu Display, jsou zdrojem doprovodných akcí, čtení a debat a vytváří tak další pole pro intelektuální výměnu či výměnu zkušeností.

Naše praxe je hluboce interdisciplinární, zakládá si na spolupráci, kolektivním přemýšlení a na dlouhodobém mezioborovém výzkumu. Z pozice uměleckého provozu se propojujeme s domácími i mezinárodními umělci/ umělkyněmi, kurátory/ kurátorkami, teoretiky/ teoretičkami, s institucionálním akademickým prostředím i s jednotlivými vědci/ vědkyněmi, s aktivistickým prostředím, se zájmovými skupinami, organizacemi, galeriemi a iniciativami současného umění i s dalšími komunitami či s experty ze zkušenosti. Všichni tito aktéři/aktérky spoluvytvářejí diskurzivní pole vědomostí, které Display hrdě reprezentuje.

Výstavní program a doprovodné aktivity k výstavám 2023

Výstavní program pro rok 2023, se sestává z šesti výstav. Výstavy v galerii se dají charakterizovat důrazem na pochopení dynamiky uměleckých kolektivů a jejich schopnosti společenské reflexe a umělecké praxe. Vedle kolektivů APART, BCAA a 8.lidí, které každý svými specifickými prostředky, jako je divadlo, film a hudba zkoumají hranice estetických forem se kurátorský projekt Hany Janečkové více soustředí na význam kolektivity samotné a jak se projevuje i v takových donucovacích místech jako je například vězení. Formálně se jedná o kurátorské projekty, které se ale díky své vrstevnatosti stávají odrazovým můstkem pro širší veřejnou diskuzi i další doprovodný program. Tyto výstavy jsou jakousi páteří programu pro rok 2023 a jsou výsledkem přemýšlení o společné práci v rámci kurátorského kolektivu v Display. V další výstavě navazujeme na naše projekty, které se pokouší nově interpretovat historická témata. Ať už to byly projekty jako Feminist takes nebo Muzeum přízraků, snažili jsme se pomocí výtvarných forem vytvořit diskurzivní rámce pro diskuzi o závažných společenských tématech současnosti. Projekt kurátorky Vjery Borozan, se zabývá těžko spojitelnými fenomény jako je západní feminismus, jihoamerické drogové kartely a jugoslávské malířství 70. let. Projekt je exkluzivní spoluprací s Národní galerií v Podgorici, která nám zapůjčí obrazy za svých sbírek. Display nebyl nikdy velkým hostitelem malířských výstav, možná právě proto je třeba takovou představu vyvrátit, protože i další projekt plánovaný na příští léto je věnován malíři respektive kreslíři Václavu Magidovi. Autor je u nás převážně znám jako teoretik umění a filozof, přesto patří k nejzajímavějším umělcům své generace. Nejde o retrospektivní pohled na jeho tvorbu, ale další projekt, který ohledává hranice umění, tentokrát jeho teoretickou reflexi a realistickou kresbu. Pět projektů je čistě výstavních. Každý z nich je podporován doprovodnými programy v podobě workshopů, diskuzí, přednášek či vlastními sympozii. Šestý projekt završuje naši dvouletou spolupráci s Jiřím Žákem a kolektivem 8.lidí, kteří se intenzivně zabývají prodejem zbraní z České republiky do Sýrie zmítané občanskou válkou. Divadelníci ve spolupráci s výtvarným umělcem se pokouší na hranici investigativní novinářiny a performativních reprezentací ukázat skryté toky peněz a zbraní zvyšujících brutalitu násilí ve světě.

Tematicky v roce 2023 rozvíjíme naše zájmy z minulých let. V neposlední řadě se obracíme k fenoménu militarizace planety a podílu České republiky, který na tom nese. Zajímají nás společenské, politické a ekonomické problémy a jejich zkoumání skrze různé umělecké praxe, věříme že tak zodpovědně a dobře plníme společenskou roli, kterou by mělo v naší společnosti umění hrát.

Turn up, time of my life, go up in fire (pův. název: *Znovuzrození kolektivu*)

výstava

14. 12 2022 – 19. 2. 2023

kurátoři

Hana Janečková a Display – Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

vystavující

Jackie Wang, Hannah Proctor, Alžběta Bačíková, Kateřina Konvalinová, Erkan Affan, DJ Samira Hamid Sharifu, Wu Tsang, Romea, BCAA Sound System, Decale London, Anna Hájková, Bob Kuřík

Diskurzivní výstavní projekt *Znovuzrození Kolektivu* se věnuje tématu prožívání osobní svobody a vztahu k tzv. vězeňské společnosti v kontextu postsocialistické Evropy po roce 1989. Volně tak navazuje na teorii tzv. oceánského pocitu („oceanic feeling“) básničky, aktivistky za zrušení vězení a teoretičky karcerálního /neboli vězeňského kapitalismu Jackie Wang. Dle Wang jsou kolektivní euforie, spánková deprivace, psychedelika, meditace, BSMD, citová bolest a žal způsoby, jak prožít a vyvolat „oceánský“ či holistický pocit sounáležitosti, kolektivity a napojení na prostředí. V přemýšlení teoretiček jako byla ruská feministická filozofka Alexandra Kollontaj, či Hannah Proctor a Laurne Abs Gogarty tento pocit nazývají komunálním pocitem, který je vnímán jako nástroj politického uvědomění. V návaznosti na současnou pandemickou situaci se tento umělecký výzkumný projekt pokouší promyslet právě vztah oceánského pocitu, tedy afektu vznikajícím při společném setkávání či protestu s otázkou kolektivní společenské vize. Na výstavě nás zajímají vztahy mezi tzv. pleasure activism (např. shromažďováním marginalizovaných subkultur) a dekolonizačními kulturními

technikami. Konkrétně se bude výzkum soustředit na tanec jako dekolonizační techniku a prostor k ztělesněnému sdílení, od protestních antiglobalizačních hnutí 90. let, tanečních kultur marginalizovaných skupin, místních queer komunit Vogue Balls či rave a techno kultur jako CzechTek v postsocialistické Evropě kromě České Republiky také Polska a bývalého východního Německa. Jakým způsobem se tyto skupiny vymezují vůči politickému mainstreamu a naopak jakým způsobem jsou hlídány či kontrolovány státem a jakým způsobem jsou tyto pohyby reflektována současnou uměleckou praxí? Můžeme říci, že byl v těchto skupinách oceánský pocit sdílen bez ohledu na gender, třídu či rasu participujících? Jaký je vztah mezi individuálním prožitkem a utvářením kolektivity a političnem, a jak mohou umělecké instituce vstupovat do těchto procesů? Považujeme toto téma obzvláště důležité v kontextu přímého a nepřímého omezování svobody, kterému je současná společnost vystavena nejen v souvislosti s protipandemickými opatřeními.

Zabydlená propast

výstava

14. 4. 2023 – 11. 6. 2023

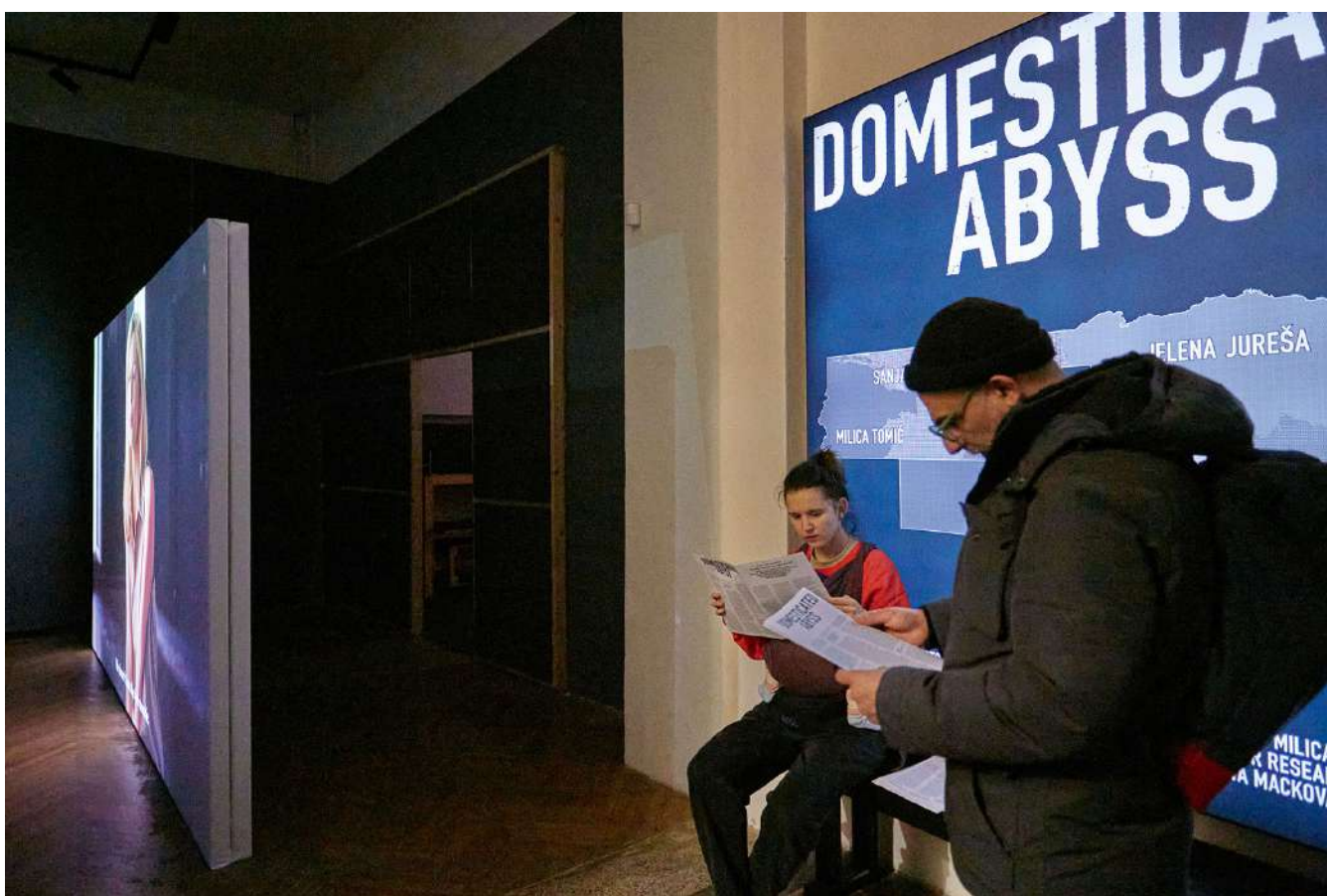
kurátoři

Vjera Borozan, Display – Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

vystavující

Jména vybraných vystavujících umělkyně a umělců ze sbírek Národní galerie:

Agnes Clara Ovando Sans De Franck, Guido Chire Balderama, Edna Manley, Rene Portocarrera, Gogi Saroj Pal, Shobhi Broota, Iromie Wijewardena, Eloy Tarcisio a Naima El Shishini.

Projekt je rozložen do dvou výstav a doprovodného veřejného programu umístěného v prostorách Display Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi v Praze. První výstava otevírá a rozvíjí pojmy barbarství a civilizace. Navrhuje nalézt v archeologickém zkoumání možnosti lidské pospolitosti a vzájemného fungování v budoucnosti. Pokouší se redefinovat nomádství jako východisko úniku z útlaku nebo byrokratické kontroly.

Výstava představuje výběr děl ze sbírek Galerie Nezúčastněných zemí Josip Broz Tito. Tato jedinečná instituce byla slavnostně otevřena prvního září 1984 v jugoslávském Titogradu (dnešní černohorské Podgorice). Na summitu Nezúčastněných zemí, pořádaném v indickém Dillí o rok dříve bylo rozhodnuto, že sbírka této galerie vznikne prostřednictvím darů členských států hnutí. Tímto způsobem bylo během několika let v galerii nashromážděno přes 750 děl z 55 států. V roce 1990 byl

schválen nový statut galerie, podle kterého měla být instituce řízena komplexním způsobem umožňujícím participaci všech členských států. Tento dokument se však bohužel nedočkal svého uvedení do praxe. Na území bývalé Jugoslávie v následující dekádě probíhali válečné konflikty a rozpadající se státní celek, byl záhy vyloučen z hnutí Nezúčastněných. O pět let později (v roce 1995) byla činnost galerie pozastavena a sbírky začleněny do nově zřízeného černohorského Centra pro současné umění (simulujícího model center, občanské společnosti G.Sorose, zakládaných v dané době v zemích bývalé východní Evropy).

Jménem Nikdo

výstava

28. 6. 2023 – 27. 8. 2023

kurátoři

Zbyněk Baladrán a Lukáš Likavčan,
Display – Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

vystavující

Václav Magid

Výstava představí soubor textových a vizuálních fragmentů z posledních let, které rozpracovávají dichotomii štěstí a historicity. Autor navazuje na způsob práce, který se uplatnil u většiny jeho dosavadních realizací – kontinuální vytváření malých literárních a výtvarných forem (beletristický a teoretický deník, improvizované kresby a malby, momentky v médiích fotografie a videa apod.), které jsou posléze zkompileovány do komplexního intermediálního výstupu (kniha Malá encyklopedie nepatřičnosti, videa Útočiště, V budoucnosti, videoinstalace Epimenidovy lekce atd.). Prostorové možnosti Displaye budou využity k vytvoření několika rozmanitých prostředí (prostor pro prezentaci souboru kreseb, akvarelu, grafik; prostor pro videoinstalaci apod.); výstavu doprovodí drobná publikace.

Úryvek z autorského textu jako jednoho z východisek pro výstavu: „Na dětskou tvářičku dopadá prasátko z displeje smartphonu odrážejícího paprsky večerního slunce. Je jasné, že toto léto bude sucho zase o něco ničivější, už ani není třeba si číst předpovědi. Od kolotoče se nese radostné

vřeštění, v němž rozeznávám také hlasy svých dcer: právě navazují přátelství s dětskými uprchlíky a uprchlicemi, s nimiž se domlouvají jazykem agresora. Mám dnes radost, protože mi banka schválila navýšení kontokorentu, stačilo pár kliknutí v mobilní aplikaci. V těle stále zakouším elektrizující napojení na milovanou. Neutichající touha mi dává pocit smyslu. Zároveň se už nemůžu dočkat, až budu sám v kanclu a zažiji chvilku soustředění – není podstatné, na co. Mám všechno, nic si nezasloužím. Nedokážu plánovat. Nenacházím žádnou logickou vazbu mezi tím, co je teď, tím, co bylo, a tím, co bude. V hlavě mi rezonuje jedna z životních a uměleckých pouček, co jsem dostal do vínku: „Je omylem se domnívat, že to, na čem záleží, je tvé osobní štěstí.“ Záleží komu? Ve vztahu k čemu? Toto tvrzení zřejmě vychází z představy nějaké úlohy, kterou má jedinec vykonat v celkovém běhu dějin. Usilovat pouze o soukromé štěstí by znamenalo zříkat se svého lidství. Štěstí tkví v plnosti zakoušení přítomného okamžiku, zatímco my jsme přece dějinné bytosti. Nemůžeme jinak, nadále si stanovujeme cíle, které určují směr našeho snažení – i přesto, že jediné dějiny, které nám zůstaly, jsou dějiny zániku. Nic nám tuto tragiku nepřipomíná naléhavěji než stále se množící technologie, jež mají zaručit kontrolovaný přísun štěstí.“

Opevním se v lobby

(Pův. název: Nejasná zpráva o momentu setkání)

výstava a výzkumný projekt

6. 12. 2023 – 3. 12. 2023

kurátoři

Zbyněk Baladrán, Lukáš Likavčan,
Display – Sdružení pro výzkum a kolektivní praxi

vystavující

BCAA system

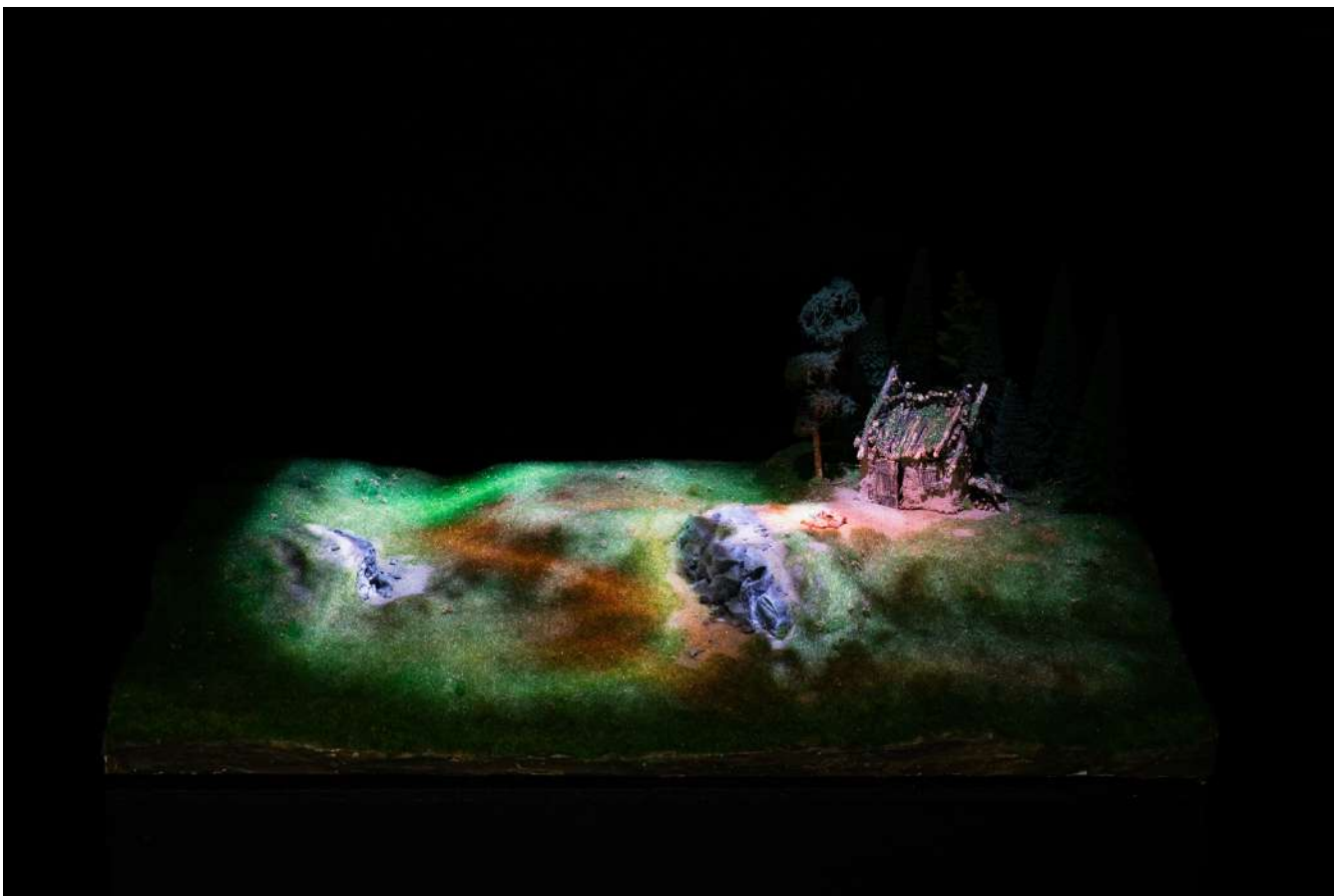
V jistém ohledu lze možná každý projekt, který šestičlenný kolektiv BCAA za dobu své pětileté existence realizoval, definovat slovem „spolupráce“. Ta pochopitelně leží v jádru uvažování nehierarchické, amorfní skupiny už z její podstaty, spolupráce se pro BCAA nicméně často stává nejen principem sebe-organizace, ale přímo tvůrčím nástrojem a klíčem k postupnému splétání projektů, jejichž podoba může být zkrátka dost nejasná. Tuto logiku kolektivů uplatnil v řadě výstav a obtížně ukotvitelných, přesahových projektů, ale i ve své novější video tvorbě.

Poslední film kolektivu s názvem No Blade of Grass premiérován na Bienále grafického designu v Lublani, zkoumal, jak lze skrze kolektivní formy (re)organizace (a) vědění čelit vysoce technologizovaným dominantním mocenským infrastrukturám. Soudružnost a spolupráce zde představují hlavní motiv putování fiktivní skupiny larperů a larperek, kteří na své cestě musí hledat alternativní řešení s minimem prostředků a v boji o přežití se spolehnout nejen na sebe navzájem, ale především nacházet nové vztahy i k okolnímu prostředí a jeho organickými technologickým

obyvatelům. Tato vzájemnost zde ovšem nefungovala pouze na rovině obsahu, ale tvořila opět zásadní součást samotného procesu vzniku, který kopíroval právě postupy LARPU a zahrnoval spolupráci s lokálními umělkyněmi a umělci, kteří se na díle podíleli skrze spoluvýrobu kostýmu a následně byli místo předem daného scénáře natáčeni celou řadou záznamových zařízení při improvizaci vycházející z jejich vlastních reakcí na postupně předávané herní instrukce.

Nově připravovaný projekt by si tak chtěl vzít za téma právě spolupráci, která je našim projektům vlastní. A to nikoli pouze ve smyslu kolektivní tvorby či spolupráce s (uměleckou) komunitou, ale právě i hlubší tematizací spolupráce s technologickými agenty, kteří naši práci zásadně podmiňují a spoluutvářejí. Technologie považujeme odjakživa za spoluautory našich děl a v mnoha našich projektech se toto téma částečně vyskytuje, proto bychom ho teď chtěli učinit centrálním a spolu s každoročně rostoucí rolí technologických systémů se zaměřit na to, co znamená spolupráce v době, kdy do ní na každém kroku vstupují ne-lidská zařízení, jaká díla z této více-než-lidské spolupráce vycházejí a v nejširším rozměru, jakou „společnost“ tato spolupráce vůbec formuje.

Projekt bude mít v souladu s tématem trochu „nejasné“ kontury, jejichž předběžnou podobu a pravidla hry nastaví BCAA, ale spíše se tak pokusí vytvořit prosotr interakce, do níž přizve i další aktéry a jak už to mívá ve zvyku, bude se tématu věnovat skrze propojení vícero výrazových registrů – od výtvarně uměleckého přes teoretický po hudební či další, kterými se ukáže vhodné prostor interakce vyplnit.

Dohlížet a trestat

výstava

15. 12. 2023 – 25. 2. 2024

kurátoři

Ema Hesterová, Peter Sit (APART),
Display – Sdružení pro výzkum a kolektivní
praxi

Projekt dohlížet a trestat se zaměří na dohled, kontrolu a její různé podoby, které se dotýkají společnosti na různých úrovních. Od pracovních prostředí, přes pohyb na ulici po naši stopu v online prostoru. Jak je dohled zneužíván v každodenním životě? Dohlížíme, abychom mohli (nejen) trestat. Výstava se podívá právě i na různé podoby trestů – na ty, které s námi zůstávají staletí a pouze morfuji, na věznice, ale i na nové formy trestů, které umožňují technologie. Kdo určuje, co je to řád a co, kdy a jakým způsobem je třeba trestat a „napravit“? Jsme tak přesvědčeni o tom, že máme tuto moc, že nezpochybňujeme svou domnělou morální nadřazenost. Kdo je trestající a kdo trestán?

Výstava je výstupem dlouhodobého projektu mezi APART collective a Display sdružení pro výzkum a kolektivní praxi. Cílem je vybudovat experimentální prostředí ve kterém se setkávají různé formy vědění a výtvarných prostředků.

Tiene toho, čo bolo

JURAJ ČABA

Na ceste na konci ktorej neviem
čo ma čaká, nič netušiaceho
ma slnko hreje na tvári.

Za oknom míňam krajiny a mestá
a mne sa pomaly míňa čas.

Na konečnej stanici ho majú dosť,
človek by sa v ňom utopil.

Našťastie viem plávať, tak plávam
v tmavom oceáne spomienok a túžob.

Pijem až do dna
pokrytého tisíckami stôp
stepných vlkov, čo zmizli preč.

Živé auditorium

celoroční program doprovodných akcí, přednášek, diskusí, setkání, workshopů, promítání a společného sdílení

Živý program v auditoriu je páteční aktivitou Display. Během pandemických opatření se část programu (v určitém období celý program) přesunul do online prostoru. Doufáme, že nám situaci umožní se vrátit k načrtnutým aktivitám. Auditorium je prostorem pro přímou a performativní myšlenkovou výměnu, která umožňuje rychlou reakci na témata aktuálně rezonující ve společnosti, kultuře a diskurzích současného umění. Program Živého auditoria je do jisté míry odrazem výstavního programu Display a jeho doprovodných programů, program jsme proto v posledních letech vytvořili s výraznějším propojením na celkovou dramaturgii Display.

Auditorium nám ale také slouží k propojování různých cílových skupin Display, k produktivním názorovým střetům, k prohlubování vztahů s komunitami blízkými Display či k intenzivnější interdisciplinární výměně. Poskytuje nám zázemí experimentovat s různými formáty živých akcí – workshopů, přednášek, promítání, setkávání, společných večeří, čtenářských skupin. Prostor auditoria dlouhodobě poskytujeme spřízněným iniciativám, aby svůj program realizovaly v prostorách Display a tím jej obohacovaly o širší kontext výtvarného umění a o další intelektuální impulsy. Spolupracujeme s renomovanými organizacemi jak na poli současného umění, tak vědy či aktivismu (např.: SJCH, kulturním časopisem A2, časopisem Solidarita, Pražským mikrofestivalem poezie, Festivalem Contemplus, ARE, Fotograf Festival a dalšími).

V roce 2022 bychom chtěli navázat více na aktivity, které jsme zahájili před pandemií a posilovat koncepci auditoria jako živého komunitního prostoru. Nabídli jsme proto již v roce 2020 auditorium k využití komunitám, které vychází z marginalizovaných pozic a nemají vlastní prostor pro setkávání či prostředky za něj platit (organizaci bojující za práva trans-lidí Trans*Parent, afro-české komunitě Afrika Kids a dalším), či zájmovým a aktivistickým skupinám, s nimiž se můžeme vzájemně inspirovat a jejichž praxi a východiska vnímáme jako obohacující (Limity jsme my a další). V neposlední řadě je auditorium prostorem pro vzájemné vzdělávání a edukaci. Edukaci v Display vnímáme jako systematické propojování různých typů vědění a životních zkušeností. Dbáme zejména na kontinuální setkávání jednotlivých cílových skupin v horizontálních formátech, které umožňují výměnu zkušeností a názorů (workshopy, společné večeře, sdílení, čtenářské skupiny a další).

Extenzí auditoria je také naše *studovna a knihkupectví*, které v letošním roce prošlo vnitřní rekonstrukcí. Rádi bychom v něm koncentrovali pozornost diváků/ divaček a návštěvníků/návštěvnic na publikační činnost Display, jež je dalším kanálem informací a vědomostí o tématech, která rozebíráme ve výstavním a živém programu. Rádi bychom též knihkupectví uzpůsobili pořádání menších veřejných akcí, např. čtenářským skupinám, setkáním s autory anebo dočasným kurátorovaným výběrům zahraniční a domácí literatury souvisejícím s probíhající výstavou.

Akce v rámci živého auditoria v roce 2023:

16. 2. 2023 – 18:00 – Autonomy at the night // doprovodný program k výstavě
10. 3. 2023 18:30 8 lidí: We Love Shooting // divadelní představení
19. 5. 2023 – 18:00 Jarmark umění Karla Teigehe + křest
18. 9. 2023 18:30 8 lidí: We Love Shooting // divadelní představení
19. 10. 2023 18:00 – Křest knihy: Hito Steyerl – Umění bez daně
6. 11. 2023 – 15:00 – Konference ke stému výročí narození V. Effenbergera // konference
11. 11. 2023 13:00 – Emancipace a pekelná mašina dějin // konference
30. 11. 2023 – 18:00 – The Myriad of Faces of the Future Challengers // promítání
20. 12. 2023 – 20:00 – Kino Palestine // promítání

Účetní závěrka projektu Display 2023

výsledovka projektu / ÚČETNÍ UZÁVĚRKA	
C E L O R O Č N Í Č I N N O S T D I S P L A Y 2 0 2 3	
NÁKLADY PROJEKTU	
Umělecké honoráře	686 243,93 CZK
z toho:	
- smlouvy	208 160,45 CZK
- faktury	478 083,48 CZK
Další náklady celkem (včetně OON)	2 473 876,57 CZK
z toho:	
1. náklady na projekt přímé	2 286 818,64 CZK
z toho (dle vašeho projektu):	
- nájem na prostor	282 516,00 CZK
- cestovné a ubytování	42 445,05 CZK
- přeprava děl	4 860,00 CZK
- odvoz a recyklace dopadů z výstav	37 168,00 CZK
- spotřební materiál	107 444,27 CZK
- náklady na propagaci	169 347,00 CZK
- předtisková úprava	78 000,00 CZK
- překlady a korektury	53 116,00 CZK
- náklady na tisk	287 007,98 CZK
- autorské poplatky a licence	2 130,80 CZK
- vedení projektu	184 000,00 CZK
- technické zajištění, instalace	776 236,44 CZK
- náklady na personál / kustodi a instalace výstav DPP	236 110,00 CZK
- nákup a pronájem techniky	26 437,10 CZK
2. nepřímé (režijní) náklady	187 057,93 CZK
- kancelářské potřeby	5 203,00 CZK
- spoje (poštovné, telefony, internet)	35 577,80 CZK
- energie	32 320,00 CZK
- bankovní poplatky	4 526,91 CZK
- poradenské služby, pojištění	96 483,00 CZK
- pohoštění	12 947,22 CZK
N á k l a d y c e l k e m	3 160 120,50 CZK
ZDROJE FINANCOVÁNÍ PROJEKTU	
Příjmy z realizace projektu	
pronájem techniky, produkční zajištění akcí	165 729,00 CZK
prodej tiskových a propagačních materiálů.a knih	129 391,50 CZK
dotace Hlavní Město Praha, odbor kultury a cestovního ruchu MHMP, 20.3.2023	765 000,00 CZK
dotace od Ministerstva kultury :Oddělení umění OULK,oblast hudba,divadlo,tanec a výtvarné umění umění 24.4.2023	2 100 000,00 CZK
Zdroje financování celkem	3 160 120,50 CZK